

HET AUTRIQUE-HUIS

Als eerste markante gebouw van Victor Horta is het Autrique-huis een belangrijke schakel in het bouwkundig erfgoed van Brussel. In de eerste plaats omdat dit huis uit 1893 een essentiële fase vertegenwoordigt in de evolutie van de belangrijkste Belgische architect. Maar ook omdat dit gebouw een exemplarische restauratie heeft ondergaan (door het architectenbureau MA², hierin bijgestaan door een wetenschappelijk comité), die bijdraagt tot een beter begrip van de geboorte van de Art Nouveau.

Dit gebouw dat nu herrijst ontroert ons: het is de eerste belangrijke realisatie van een jonge architect die daarin heel zijn hart legde, gesteund door de welwillendheid van zijn klant en het verlangen om uiting te geven aan een origineel temperament. Stilistisch sluit het Autrique-huis nog aan bij het eclecticisme, maar het gebruik van industriële materialen en de uitwerking van een ornamentale taal gebaseerd op de gebogen lijn kondigen reeds de Art Nouveau aan. Het gebouw kan zich nog niet losmaken van de vormen van het verleden, maar hier en daar waait er reeds een jeugdig briesje dat een architecturale omwenteling aankondigt. Enkel en alleen het kleurpalet van het huis – zorgvuldig gereconstrueerd op basis van talloze proefboringen – laat toe een heel nieuwe blik te werpen op het werk van de jonge Horta.

DE HERINNERINGEN VAN EEN HUIS

De herinnering is zeker de sleutel tot het scenografische project waarmee we het Autrique-huis tot leven willen brengen. Is een huis etymologisch gesproken niet datgene “wat blijft”? En roept voor velen onder ons een huis niet een reeks beelden op uit onze kindertijd: een doolhof van lange gangen en verborgen trappen, tussen die twee duistere oorden die kelder en zolder worden genoemd? Het is met dergelijke emoties en voorstellingen dat het Autrique-huis terug wil aanknopen.

Veel meer dan een bezoek aan een museum is de ontdekking van het gebouw opgevat als een echt verhaal, bijna een initiatie-parcours dat een reis mogelijk maakt door verschillende lagen van ruimte en tijd. Het is alsof de muren zich herinneren, het is alsof de jaren van vroeger weer boven komen, de vreemde gebeurtenissen, de mysteries, de sporen achtergelaten door de opeenvolgende bewoners.